

عنوان مقاله:

بومی سازی نشانگرهای منظر پایدار در زیست بوم روستایی ایران با تاکید بر منظر ذهنی- ارزیابانه ذی اثران

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های روستایی، دوره 11، شماره 4 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

لیلا کوکبی - استادیار، گروه طراحی شهری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه هنر، تهران، ایران.

غلامرضا اکرمی - دانشیار، گروه معماری، دانشکده معماری، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

منظر روستایی مبین تعامل و تفاهم انسان و طبیعت بوده و در عین سادگی ظاهری، موزون، پیچیده و جذاب است. ماهیت منظر روستایی در ارتباطی تنگاتنگ با محیط طبیعی و بستر زمینه ای و در عین حال متأثر از تعامل عمیق انسان با طبیعت است. منظر اصیل و با هویت روستایی ایران، در سال های اخیر دستخوش دگرگونی شده است، به طوری که در بسیاری از روستاها، شاهد تخریب بستر طبیعی، دگرگونی بافت و عناصر بارزش کالبدی و به تبع آن، تغییر ارزش های فرهنگی آن هستیم. به دلیل وجود تفاوت های شرایط زمینه ای روستاهای ایران با پیشینه پژوهش های قبلی، ضروری است، ابعاد منظر روستایی بر اساس تجربیات زیست بومی ذی اثران و در انطباق با شرایط زمینه ای روستا بررسی شود. پژوهش به روش تحلیلی و پیمایشی و با هدف یافتن نشانگرهای منظر پایدار و عوامل تاثیرگذار بر آن متناسب با شرایط زمینه ای زیست بوم روستایی ایران انجام شده است. به این منظور ضمن مشاهده مشارکتی، با دو گروه از جامعه روستایی (مصاحبه اصلی- نیمه ساختاریافته- جهت پاسخگویی ساکنین روستا و مصاحبه تکمیلی- با سوالات باز- جهت اخذ نظرات آگاهان محلی) مصاحبه شده است. به علاوه از مصاحبه شوندهگان خواسته شده نقشه های ذهنی (ذهنیت خود از منظر مطلوب روستایی) را ترسیم کنند. نتایج پژوهش نشان می دهد که منظر بومی روستاها به رغم وجود تنوع و تمایز، دارای نوعی وحدت و همخوانی هستند و بر اساس تحلیل یافته ها، برخی نشانگرهای پراهمیت که به منظر روستایی وحدت و تنوع بخشیده و آن را پایدار ساخته اند، و همچنین عوامل ثانویه ای که به طور غیرمستقیم بر منظر روستایی تاثیرگذار بوده اند، مشخص شدند.

کلمات کلیدی:

نشانگرهای منظر پایدار، زیست بوم روستایی، منظرذهنی-ارزیابانه، منظر فرهنگی، تحولات منظر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1426653>

